

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: G. Bivol
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

dosarul nr. 3ra-845/17

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Costișanu Vasile împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recalcularea vechimii în muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Costișanu Vasile, casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 5 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 29 mai 2015 Costișanu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recalcularea vechimii în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat în cadrul organelor afacerilor interne ale Republicii Moldova începând cu 29 noiembrie 1990 și până la 05 aprilie 2005, în funcții ale efectivului de trupă, comandant de grupă al Batalionului serviciului escortă și pază al Comisariatului de Poliție, mun. Chișinău.

De asemenea, reclamantul a menționat că la data de 01 aprilie 2015 a înaintat Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova o cerere prealabilă prin care a solicitat efectuarea recalculării vechimii sale în muncă, cu includerea în ea a avantajelor de 2 luni vechime pentru o lună în perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă, și anume 21 februarie 1994 – 05 aprilie 2005, dat fiind faptul că pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne și anume în subdiviziunea menționată, a fost supus riscului sănătății și vieții având contact direct cu persoanele contagioase, bolnavi psihici, infectați HIV, cu tuberculoză, și alte maladii periculoase.

Sușține că, prin răspunsul Direcției generale resurse umane nr. 10/V-C162 din 06 mai 2015, a fost informat că, cererea sa prealabilă a fost lăsată fără soluționare din motivul omiterii termenului de prescripție.

Afirmă reclamantul că în termenul stabilit de lege, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu a examinat și nu a soluționat cererea prealabilă și, mai mult ca atât a admis și încălcarea termenului de examinare a cererii prelabile.

Relatează că riscul la care au fost supuși colaboratorii de poliție pe parcursul serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază al Comisariatului de Poliție mun. Chișinău, a fost reflectat în cadrul Notei informative a Procuraturii mun. Chișinău nr. 12-6d/04 din 15 decembrie 2004, în Nota informativă a Ministerului Justiției nr. 04/3883 din 17 mai 2006, actul comisiei formate a Direcției medicale a MAI nr. 17/7-55 din 24 noiembrie 2006, cât și prin hotărârea Parlamentului nr. 370 din 28 decembrie 2005 privind rezultatele controlului efectuat de Comisia parlamentară specială asupra situației preveniților ținuti în stare de arest în izolatorul de urmărire penală nr. 13 al Departamentului Instituțiilor Penitenciare ale căror dosare se află pe rol în instanțele judecătorești, inclusiv și prin numeroasele condamnări a Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită recunoașterea faptului încălcării de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a termenului legal de examinare a cererii prelabile înaintate și obligarea acestuia să efectueze recalcularea vechimii în muncă a reclamantului, cu includerea în ea a avantajelor de două luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu, pe perioada activării sale în cadrul Batalionului serviciului escortă în perioada 21 februarie 1994 – 05 aprilie 2005.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 5 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 a fost admis apelul declarat de către Costișanu Vasile, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 noiembrie și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial. A fost obligat Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova să efectueze recalculul vechimii în muncă a lui Costișanu Vasile cu includerea în ea a avantajelor 2 luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu, pe perioada activării în cadrul Batalionului serviciului escortă în perioada de activitate 21 februarie 1994 – 05 aprilie 2005, iar în partea reparării prejudiciului moral acțiunea a fost respinsă.

La data de 16 mai 2017 Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că concluzia instanței de apel cu privire la faptul că acțiunea civilă înaintată de Costișanu Vasile este în interiorul termenului de prescripție este una eronată, or în speță termenul de prescripție a început să curgă de la data eliberării din serviciu a lui Costișanu Vasile – 05 aprilie 2005.

Astfel, insistă că urmează a fi apreciate critic constatările instanței de apel precum că intimatul a aflat despre vechimea sa în serviciu în 2015, or aceasta se bazează doar pe declarațiile sale, nefiind aduse probe pertinente și concludente în acest sens.

Menționează că intimatul a avut acces la dosarul său personal în orice moment după eliberarea sa din serviciu, drept de care însă nu s-a folosit.

Prin urmare, reiterează că intimatul a omis termenul de prescripție prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil, iar repunerea în termen nu a solicitat.

Consemnează că prin respectarea prescripției legislatorul garantează apărarea ambelor părți, pentru reclamant dreptul la acțiune, iar pentru pârât dreptul la apărare împotriva reclamantului.

În altă ordine de idei invocă că decizia Curții de Apel din 18 ianuarie 2017 nu este motivată în partea admiterii cerințelor intimatului cu privire la recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, or în decizia contestată instanța de apel a făcut doar trimitere la unele prevederi legale, fără însă a motiva aplicabilitatea acestora la speță și în raport cu materialul probator anexat la dosar.

Sușine că prevederile legale în baza cărora instanța de apel a admis cerințele intimatului, și anume Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar și pct. 8 lit. d) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 decembrie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție nu pot fi aplicate situației din speță, întrucât intimatul a activat în cadrul organelor afacerilor interne, și nu în cadrul sistemului penitenciar.

În urma celor enunțate, consideră că pentru calcularea vechimii în muncă cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții și anume: ca instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune a Departamentului Instituțiilor Penitenciare și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

Relevă că normele de drept prevăd calcularea vechimii în muncă cu avantaje pentru unii angajați ai sistemului penitenciar și nicidecum pentru angajații Batalionului serviciului escortă și pază, activitatea căruia a fost guvernată de Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale la data de 09 martie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 2904 (f. d. 103), și a fost recepționată la data de 16 martie 2017, fapt confirmat prin data de pe ștampila de intrare nr. 710 aplicată pe scrisoarea de însoțire.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 16 mai 2017, în termen.

La data de 19 iunie 2017, în adresa intimatului Costișanu Vasile a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la 17 iulie 2017 Costișanu Vasile a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva